

Prooemium.

Quamquam fuerint, in antiqua praesertim Ecclesia, qui vel solo Logicae Naturalis lumine adju-
ti, ex spississimis se Sophismatum tenebris extri-
paverint, raro tamen illud accidisse, inficias nemo
abit, qui quidem a ratione non plane sit derelictus.
Atque si quis esset, qui iisdem paucis & raris exem-
plis nixus Artificialem Logicam spernere velit, esset is merito com-
parandus stolido illi homini, qui cum aves per aera volitare
videret, ipse etiam non amplius ambulare, sed volitare voluerit,
eò quidem cum eventu, ut & cerebrum & crura & latera misere
confregerit. Nobis alia mens, alia opinio. Optimè enim tenemus,
vix millesimo datum esse, ut absq; Logices Artificialis ope Sophi-
smata intricata solvat. Unde, quantum hucusq; per tempus &
sumptus licitum fuit, nonnihil temporis tribuimus Curis Logicis,
interq; eas non infimam dicto scopo inservientem deprehendimus
doctrinam de SUPPOSITIONE. Cumq; Specimen aliquod
industriæ Academicæ esset edendum, eam nobis doctrinam publi-
cè proponendam selegimus, quam Bono cum DEO certis Apho-
rismis inclusam Erudito Orbi sisteremus. Ecce igitur

DE SUPPOSITIONE

APHOR. I.

*Suppositionis Doctrina aequè necessaria, aequè utilis est, ac
ipsa Grammatica & Logica.*

Εκ δευτέρου.

§. I. **R**atio est, quia aequè ad intelligendam rem requiritur, atq;
Grammatica & Logica; unde etiam utriusq; complemen-
tum, imò & Compendium dici potest. Qui enim Suppositionem
vocis rectè intelligit, is & significatum ejus tenet, & judicio expen-
dit,

A 2

dit,